

Mange sælgere gør sig jo overvejelser om, hvor meget de kan få ud af handelen, altså hvor mange penge, de kan få i deres egen hånd, og så indretter de sig selvfølgelig efter, hvordan skattereglerne er. Hvis der er en meget høj beskatning af goodwill, forlanger man så meget mere i goodwill, end man måske ellers ville have gjort.

Beskatningen er til skade for køberen, for køberen kommer til at betale meget mere for den goodwill brutto, end sælger får netto. Derfor bør man slet ikke have en beskatning af goodwill, og hvis man skal have en beskatning af goodwill, skal det være en beskatning, som er meget lav, således at folk ikke betragter den som et problem og noget, der skal spekuleres i.

Nu sidder vi så i suppedasen, og derfor har man lavet et eller andet forlig, hvorefter afskrivningsperioden for køberen skal sættes ned fra 10 år til 7 år, hvilket stadig væk er ulogisk. Der plejer ellers i dansk skattelovgivning at herske det princip, at når der betales en skat, er der et fradrag i den modsatte ende, eller omvendt. I dette tilfælde er det sådan, at sælgeren af goodwill kommer til at betale skat med det samme, mens køberen har en mulighed for at afskrive, i dette tilfælde over 10 år. Det burde selvfølgelig sættes ned til et år eller til nul år, således at der igen var sammenhæng i tingene.

Dette lille skridt kan Fremskridtspartiet selvfølgelig støtte, men inden vi når så langt som til at indstille lovforslaget til vedtagelse, er der dog en ting, som vi under udvalgsarbejdet gerne vil have om ikke en diskussion, så i hvert fald en afprøvning af.

I dagbladet Jyllands-Posten fra den 8. december er der nemlig en række økonomer og andre, som gør gældende, at der er en forskel i den måde, hvorpå man regnskabsfører goodwillafskrivningen. Hvor det i udlandet primært sker i resultatopgørelsen, er det åbenbart sådan, at vi i Danmark primært gør det i egenkapitalen, og de gør opmærksom på, at når der skal ske beskatning og sambeskatning af internationale virksomheder, altså virksomheder, der eksisterer og opererer i flere lande, er det ikke særlig smart.

Derfor vil vi gerne under udvalgsarbejdet have et svar fra skatteministeren på, om denne forskel er noget, som vi skal rette op nu, eller om man i Skatteministeriet anser det for at være et ubetydeligt og stærkt overvurderet problem, når disse professorer og andre gode mennesker mener, at vi på lidt længere sigt kan gå hen og

få et problem i forhold til andre landes goodwillbeskatningsregler.

Men medmindre skatteministeren i den forbindelse finder anledning til at gøre lovforslaget dårligere, vil vi støtte det, som det foreligger.

Frank Aaen (EL):

Det er simpelt hen en utrolig debat, og det er utroligt, at det ikke kan lykkes at få de borgerlige partier her i salen til at forholde sig mere seriøst til de økonomisk begrundede indvendinger, der kommer.

Det er sådan, og det kan ikke afvises seriøst, at når man laver en skattelettelse på denne måde, kapitaliseres skattelettelsen i form af en højere pris for selskabet, og en højere pris for selskabet betyder, at den unge, der skal hen og købe en virksomhed – det er dem, man hele tiden taler om – fra denne lovs ikrafttræden skal låne mere i banken, end vedkommende skal, før denne lov bliver gennemført, og dermed have mere besvær med at overtage et nyt selskab. Vedkommende får godt nok i de første syv år en skattelettelse, som modsvarer dette lån, men det betyder alt andet lige, at de første syv år bliver vanskeligere for den unge, end de ellers ville have været.

Hvordan kan man i fuldt alvor stille sig op og sige, at det her er en forbedring for de unge, der skal overtage en virksomhed, når det er det stik modsatte?

Jeg synes simpelt hen, det er mangel på seriøsitet, og når V og K overhovedet kan slippe afsted med det, udtrykker det jo kun, at V og K's bagland er etablerede virksomhedsejere og folk, som har deres på det tørre – hvorimod de mennesker, som gerne vil oparbejde en virksomhed, åbenbart ikke har nogen stor position i V og K's bagland. Sådan er realiteterne jo, og jeg synes simpelt hen, det er for meget, at man kan markedsføre et forslag med den modsatte overskrift af det, der er indholdet i forslaget.

Lad mig sige til sidst for ikke at holde min ordførertale for femte gang, at som hr. Jes Lunde også ville påpege, er det et dyrt forslag. Tallene er ikke regnet sammen, men når man lægger de tal sammen, som står i bemærkningerne, koster det frem til år 2007 samlet statskassen et sted mellem 1½ mia. kr. og 2 mia. kr. Det skal jeg nok have i erindring, når V og K næste gang siger, at de føler et særligt ansvar for statsgælden og statsfinansernes størrelse. Her har de altså været med til at øge statsgælden med mel-